

сегашното шосе. Отъ Кулата надолу е било вече Медетъ. Сега цѣлата долина се нарича съ това име.

А какво значи Медетъ? — се запитватъ мнозина. Единъ нашъ историкъ приедумата въ нейния прѣкъ български смисълъ. Тждѣва въ миналото, както и сега, имало пчелини (кошери) за медъ и поради това и рѣкичката е наречена Медетъ. Повечето пѣкъ приематъ наименованието за турска дума. И това е по-приемливо.

Нѣкога, презъ време на турското господство, златишките кадѣни идвали изъ долината на рѣкичката да прекарватъ своя празниченъ день — нашия петѣкъ. Много се въодушевявали отъ хубоститѣ на долината и изказвали своя възторгъ съ възклицанието медетъ! — което отговаряло на нашето прелестъ.

Други пѣкъ отнасятъ възникването на това рѣчно име къмъ времето на Владиславовитѣ налитания къмъ Срѣдногорскитѣ прелѣзи. Като не могѣлъ да пробие силно укрепенитѣ Траянови врата въ Ихтиманското Срѣдногорие, той възвилъ къмъ Златица. Тогава ужъ турцитѣ издигнали земленитѣ укрепления по Панагюрска Срѣдна гора. Като били разбити кръстоносцитѣ, защитницитѣ на двата прохода — Панагюрски и Стрелешки, почнали да изказватъ възхищението си съ възгласа: Медетъ! Медетъ! Поради това и дветѣ рѣкички, които водятъ началото си отъ тѣзи два съседни прохода, били наречени съ общото наименование Медетъ. За отличие, често се добавя: Панагюрски Медетъ — за тукашната рѣкичка — притокъ на Тополница, и Стрелешки Медетъ — за началния потокъ на Стрелешката рѣка, притокъ на Луда Яна.

Трета една приказка отнася възникването на наименованието Медетъ къмъ още по-ранна епоха — заробването на България. Завладяването на цѣла Южна България било привършено, обаче Златишката котловина се бранила юначно. Настѣплението на турцитѣ откъмъ двата южни прохода било отблъсквано отъ